

▶КВІЛАЙЇ КОРА◀

Quillajae cortex

QUILLAJA BARK

Ціла або фрагментована висушена кора з залишками видаленого корка і корової паренхіми *Quillaja saponaria* Molina s.l.

Вміст: не менше 6.5 % тритерпенових глікозидів, у перерахунку на квілайї сапонін III ($C_{104}H_{168}O_{55}$; М.м. 2298) і суху сировину.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ

A. Великі плоскі шматочки кори різної довжини й ширини, 3–10 мм завдовжки, або дрібніші. Зовнішня поверхня коричнево-білого або блідо-червонувато-бурого кольору, поздовжньо-зморшкувата або грубосітчаста, з поодинокими чорнувато-коричневими плямами неповністю видаленого корка. Внутрішня поверхня жовтувато-біла, гладка. Злам розщеплений, волокнистий, поверхня зламу часто блищить через наявність численних великих призматичних кристалів кальцію оксалату.

B. Мікроскопічне дослідження (2.8.23). Порошок блідо-рожевувато-жовтого кольору. Переглядають під мікроскопом, використовуючи *хлоральгідрату розчин Р*. У порошку виявляються такі діагностичні структури (Рис. 1843.-1): численні волокна флоєми [E,F] до 1 мм завдовжки, ізольовані або частіше в групах, кожне волокно неправильної форми з нерівномірно лігніфікованими стінками і нерівномірними порожнинами; численні багаторядні серцевинні промені ▶[C]◀ веретеноподібної форми (тангентальний зріз [Ca, Fb]), які прилягають до флоємних волокон [Fa] або флоємної паренхіми [Cb]; дуже численні призматичні кристали кальцію оксалату до 200 мкм завдовжки, ізольовані, цілі або фрагментовані [A] або в клітинах флоємної паренхіми [Cc, Cd]; склерейди 2-х типів: 1-й тип – майже прямокутні, з пористими дещо потовщеними стінками, ізольовані [G] або в тканині флоємної паренхіми [H], 2-й тип – неправильної форми з дуже потовщеними стінками [J], деколи з прилеглими пучками флоємних волокон; зрідка темно-коричневі або червонувато-коричневі фрагменти корка [D]. Переглядають під мікроскопом, використовуючи розчин 50 % (об/об) гліцерину Р. У порошку виявляються численні дрібні (5–20 мкм), здебільшого прості, сферичні крохмальні зерна, розсіяні або як компактні маси в клітинах паренхіми [B].

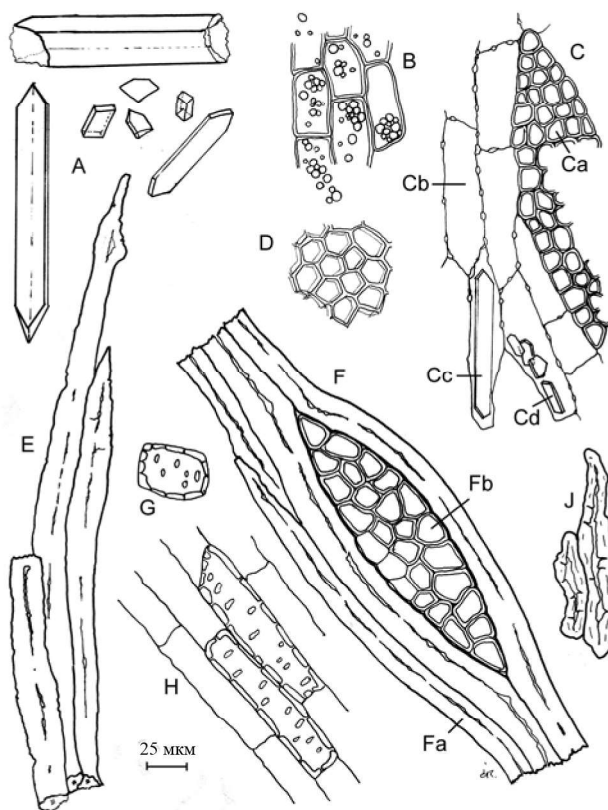

Рисунок 1843.-1. Діагностичні структури квілайї кори (ідентифікація B)

▶C. Високоєфективна тонкошарова хроматографія (2.8.25).

Суміш розчинників. Метанол Р – вода Р (50:50).

Випробовуваний розчин. До 0.5 г здрібненої на порошок сировини (355) (2.9.12) додають 5.0 мл суміші розчинників, обробляють ультразвуком протягом 10 хв, і фільтрують крізь мембранний фільтр (номінальний розмір пор – 0.45 мкм) або центрифугують. 1.0 мл фільтрату або надосадової рідини доводять сумішшю розчинників до об'єму 5.0 мл.

Розчин порівняння (a). 15.0 мг квілайї сапонінів очищених Р і 6.0 мг сахарози Р розчиняють у суміші розчинників і доводять об'єм розчину тією самою сумішшю розчинників до 10.0 мл.

Розчин порівняння (b). 2.5 мл розчину порівняння (a) доводять сумішшю розчинників до об'єму 10.0 мл.

Розчин порівняння (c). 6 мг сахарози Р і 6 мг фруктози Р розчиняють у суміші розчинників і доводять об'єм розчину тією самою сумішшю розчинників до 10 мл.

Маркер інтенсивності (розчини порівняння (a) і (b)): – сахароза.

Пластинка: ТПХ-пластинка із шаром силікагелю $F_{254}P$ (2–10 мкм).

Рухома фаза: оцтова кислота льодяна Р – етилацетат Р – вода Р – пропанол Р (1.5:30:30:40).

Нанесення: 5 мкл, смугами 8 мм.